

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ivanky Havlíkové a soudců JUDr. Naděždy Řehákové a Mgr. Martina Kříže v právní věci žalobce: **A.H.**, bytem S.B., proti žalovanému: **Ministerstvo spravedlnosti**, se sídlem Praha 2, Vyšehradská 16, o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu,

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

Žalobce se podanou žalobou ze dne 6. 11. 2014 domáhal podle § 82 a násl. soudního řádu správního ochrany před nezákonným zásahem žalovaného, spočívajícím v nezákonnosti přezkumu žalovaného v řízení vedeném pod sp. zn. MSP-271/2014-OK-STIZ/5. K tomu uvedl, že se dne 26. 5. 2014 účastnil soudního jednání na Městském soudu v Brně (dále též „MS v Brně“) ve věci sp. zn. 7 T 50/2014, při němž došlo k nesprávnému úřednímu postupu soudkyně JUDr. D.Ř. vůči němu. Proto podal u MS v Brně téhož dne stížnost, která byla nesprávným úředním postupem vyřízena přípisem ze dne 4. 6. 2014, č. j. St 54/2014 předsedou JUDr. A.D.. Na to se žalobce dne 11. 6. 2014 obrátil s žádostí o prošetření na předsedu Krajského soudu v Brně (dále též „KS v Brně“), jehož zástupce JUDr. A.F. mu odpověděl přípisem ze dne 11. 7. 2014, č. j. St 109/2014, kde nesprávným úředním postupem věc vyřídil. Následně se žalobce obrátil na předsedkyni Nejvyššího soudu ČR (dále též „NS“) JUDr. I. B. podáním ze dne 31. 7. 2014 k prošetření nesprávného úředního postupu zúčastněných. Sdělením ze dne 8. 9. 2014 předsedkyně NS žalobci oznámila, že věc předává Ministerstvu spravedlnosti, které je k vyřízení příslušné. Dne 9. 10. 2014 byl žalobci doručen

přípis ze dne 8. 10. 2014, č. j. MSP-271/2014-OK-STIZ/5 vedoucího oddělení zvláštních kontrol žalovaného JUDr. J.K., z jehož obsahu žalobce citoval: „Z těchto důvodů Váš nesouhlas se způsobem předchozího vyřízení podání této věci JUDr. F. shledáváme nedůvodným a vaše připomínky považujeme za neopodstatněné. Současně vás upozorňujeme, že nebude-li vaše případné další podání k této věci obsahovat nové skutečnosti, bude již v souladu s ustanovením § 174 odst. 2 zákona č. 6/2002 Sb., v platném znění, založeno bez prošetření. S pozdravem JUDr. K., vedoucí oddělení zvláštních kontrol“. Tímto nesprávným úředním postupem JUDr. K. došlo k nezákonnému zásahu do žalobcových práv, který se může kdykoli opakovat, žalobce proto podal žalobu.

V konečném návrhu, ve znění doplnění při ústním jednání dne 27.5.2016, žádal: „Určuje se, že přezkum prováděným žalovaným v řízení sp. zn. MSP-271/2014-OK-STIZ/5 vybočil ze zákonných mezí, čímž bylo nezákonně zasazeno do žalobcových práv ve smyslu § 82 a násl. s. ř. s.“.

V písemném vyjádření k žalobě žalovaný uvedl, že jeho sdělením ze dne 8. 10. 2014 č. j. MSP-271/2014-OK-STIZ/5 (dále jen „sdělení“) bylo vyřízeno podání žalobce ze dne 11. 6. 2014, v němž si stěžoval na způsob vyřízení jeho předchozí stížnosti ze dne 26. 5. 2014 na údajně nevhodné chování soudkyně MS v Brně JUDr. D. Ř., jehož se měla dopustit v souvislosti s hlavním líčením dne 26. 5. 2014 ve věci obžalovaného L. H., sp. zn. 7 T 50/2014, odpovědí JUDr. A. D., pověřeného zastupováním místopředsedy MS v Brně ze dne 4. 6. 2014, sp. zn. St54/2014, poté kdy jim byla postoupena z důvodu příslušnosti předsedkyní NS JUDr. I. B. dne 8. 9. 2014, č. j. S420/2014. K tomu odkázal na připojený spisový materiál, jehož součástí jsou namítané písemnosti s tím, že žalobci bylo sdělením oznámeno, že pro prověření věci, tedy prostudování stížnostních spisů KS v Brně a MS v Brně a poslechem zvukového záznamu z hlavního líčení ze dne 26. 5. 2014 ve věci sp. zn. 7 T 50/2014, jehož se žalobce účastnil jako veřejnost, nebylo shledáno pochybení v postupu JUDr. F. a žalovaný nezaznamenal u soudkyně JUDr. Ř. nevhodné chování ve smyslu zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích (dále jen „zákon o soudech a soudcích“), proto byl žalobcův nesouhlas vyhodnocen jako nedůvodný a žalobce byl ve smyslu § 174 odst. 2 citovaného zákona upozorněn na možnost pouhého zakládání jeho případných dalších, obsahově shodných podání. Z toho vyplývá, že odpověď vedoucího oddělení zvláštních kontrol odboru kontroly JUDr. J. K. vycházela z právní úpravy vyřizování stížností, obsažené v zákoně o soudech a soudcích a nejde tedy o postup a rozhodnutí vydané podle správního řádu (pozn. zákon č. 500/2004 Sb., správní řád).

Žalobou napadené sdělení je úkonem, které nesplňuje podmínky rozhodnutí ve smyslu s. ř. s. a jedná se o úkon, který je ze soudního přezkumu vyloučen, proto navrhl odmítnutí žaloby.

Při ústním jednání účastníci setrvali na svých stanoviscích, které dále obsáhle rozvinuli. Žalobce zdůraznil, že jak MS v Brně, tak KS v Brně přistupovali k jeho stížnostem formálně, věci neprověřovali, postupovali v rozporu se zákony a tím došlo k nezákonnému zásahu do žalobcových práv. Tvzení JUDr. F. považoval za nepravdivé, lživé, kryjící nezákonné jednání soudkyně, z nahrávky je patrné, že plnil svou zákonnou povinnost, žalovaný svým postupem kryl celou řadu protiprávních jednání nižších soudů, včetně nesprávného úředního postupu. Žalobce trval na tom, aby byly jako důkazy provedeny listiny označené v žalobě jako přílohy a důkaz CD nahrávkou jednání ve věci sp. zn. 7T 50/2014 jež je ve spisovém materiálu žalovaného, jakož i jeho vlastní zvukovou nahrávkou téhož jednání. Soud navržené důkazy označené v žalobě, stejně jako důkazy uplatněné při ústním jednání neprovedl, neboť se jedná o listiny a záznam hlavního líčení ve věci 7T 50/2014, který je

zachycen na CD, přičemž všechny tyto materiály jsou součástí správního spisu, ze kterého soud vychází při přezkumu zákonnosti postupu žalovaného. Důkaz vlastní nahrávkou žalobce soud považoval rovněž za nadbytečný pro posouzení právní otázky zákonnosti postupu žalovaného, která je podstatou žaloby na ochranu před nezákonným zásahem, pokynem a donucením, nikoli žalobou proti rozhodnutí „sdělení“ žalovaného o vyřízení stížnosti, neboť předmětem řízení je tvrzení žalobce o nezákonnosti zásahu žalovaného do jeho práv sdělením. Žalobce se zamítnutím návrhů důkazů nesouhlasil. Soud při ústním jednání připustil změnu žalobního petitu ve znění shora uvedeném.

Zástupce žalovaného uvedl, že postup všech zúčastněných orgánů při vyřizování stížnosti, tj. pověřeného místopředsedy MSv Brně, pověřeného místopředsedy KS v Brně, jakož i Ministerstva spravedlnosti probíhal plně a zcela v souladu s postupy zakotvenými zákonem o soudech a soudcích, zmiňované subjekty vystupovaly jako orgány státní správy soudu, nikoli jako správní orgány ve smyslu správního řádu. K tomu poukázal na rozsudek NSS ve věci sp. zn. 2As 66/2009 a navrhl odmítnutí žaloby, neboť jeho sdělení přezkumu ve správním soudnictví nepodléhá.

Žaloba není důvodná.

Při posouzení soud vyšel z následující právní úpravy:

Podle ustanovení § 172 zákona o soudech a soudcích v rozhodném znění orgán státní správy soudu je povinen prošetřit skutečnosti ve stížnosti uvedené. Považuje-li to za vhodné, vyslechne stěžovatele, osoby, proti nimž stížnost směřuje, popřípadě další osoby, které mohou přispět k objasnění věci.

Podle ustanovení § 173 odst. 1, téhož zákona stížnost musí být vyřízena do 2 měsíců, a jedná-li se o stížnost na průtahy v řízení, do 1 měsíce ode dne jejího doručení orgánu státní správy soudů příslušnému k jejímu vyřízení. O vyřízení stížnosti musí být stěžovatel v této lhůtě vyzooměn.

Podle ustanovení § 174 odst. 1 téhož zákona má-li stěžovatel zato, že stížnost na nevhodné chování soudních osob nebo narušování důstojnosti řízení, kterou podal u příslušného orgánu státní správy soudu, jím nebyla řádně vyřízena, může požádat a) ministerstvo, aby přešetřilo způsob vyřízení stížnosti vyřizované předsedou Nejvyššího soudu, předsedou vrchního soudu nebo předsedou krajského soudu, b) předsedu krajského soudu, aby přešetřil způsob vyřízení stížnosti vyřizované předsedou okresního soudu.

Soud při hodnocení důvodnosti podané žaloby vyšel z vymezení nezákonného zásahu ve smyslu § 82 s.ř.s, podle kterého, aby faktické jednání správních orgánů bylo zásahem dle tohoto ustanovení, musí se jednat o nezákonnou aktivitu (úkon) správního orgánů, který osoby, vůči nimž směřuje, zavazuje tak, že jsou povinny na základě tohoto úkonu něco dát, konat, nekonat či strpět, tzn. o úkony, které jsou způsobitelné přímo zasáhnout sféru jejich práv a povinností (usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 16.11.2010, č.j. 7 Aps 3/2008-98). Obdobné plyne i z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 17.3.2005, sp.zn. 2Aps 1/2005, který pro shledání důvodnosti podané žaloby vyžaduje kumulativní splnění šesti podmínek: Žalobce musí být přímo (první podmínka) zkrácen na svých právech (druhá podmínka) nezákonným (třetí podmínka) zásahem, pokynem nebo donucením (zásahem správního orgánu v širším smyslu) správního orgánu, které nejsou rozhodnutím (čtvrtá podmínka) a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo (pátá podmínka), přičemž „zásah“ v širším smyslu nebo jeho důsledky musí trvat nebo musí hrozit opakování „zásahu“ (šestá podmínka). Není-li, byť jen jediná z uvedených podmínek splněna, nelze ochranu podle § 82 a násl. s.ř.s. poskytnout. Domáhá-li

se žalobce pouze akademického (určovacího) výroku, tj. pouze určení, že zásah byl nezákonný, šestá podmínka odpadá a není třeba ji zkoumat (rozsudek NSS ve věci sp.zn. 1Afs 60/2014).

K žalobcem tvrzenému zásahu soud z obsahu spisového materiálu zjistil, že žalobce podal dne 26. 5. 2014 u MS v Brně stížnost na předsedkyni senátu 7 T 50/2014, která mu toho dne po vstupu do jednací místnosti neumožnila pořídit zvukový záznam z jednání v této věci, což považoval za protizákonné a odmítl jednací síni opustit, učinil tak až na výzvu justiční stráže (podání žalobce ze dne 26. 5. 2014 u MS v Brně). V odpovědi na stížnost žalobci sdělil JUDr. A. D., pověřený zastupováním místopředsedy MS v Brně, že soudkyně JUDr. D.Ř. hlavní líčení ve věci sp. zn. 7 T 50/2014 nezahajovala, neboť zjistila, že nejsou podmínky pro jeho konání, proto jednání odročila. Vzhledem ke způsobu, jak žalobce oznámil, že si hodlá jednání nahrávat a jeho chování, soudkyně s ohledem na zajištění důstojnosti sdělila, že pořízení zvukového záznamu nepovoluje, což je v souladu s § 6 odst. 3 věta poslední zákona o soudech a soudcích. Žádné jednání se nekonalo a nebylo proto co nahrávat, proto shledal žalobcovu stížnost nedůvodnou (vyjádření ke stížnosti ze dne 4. 6. 2014, zn. St 54/2014). Žalobce s tímto vyřízením své stížnosti nesouhlasil a požádal o její přezkum KS v Brně (podání ze dne 11. 6. 2014). Pověřený místopředseda KS v Brně JUDr. A. F. žalobci na to sdělil, že s ohledem na nevhodné chování v jednací síni musel být žalobce vyveden justiční stráží, neshledal proto postup soudkyně a následné vyjádření k žalobcově stížnosti JUDr. D. vadným (sdělení ze dne 11. 7. 2014, zn. St.109/2014). Žalobce ani s tímto vyřízením své stížnosti nesouhlasil, proto dal podnět k prošetření nesprávného úředního postupu k předsedkyni NS JUDr. I. B. (podání ze dne 31. 7. 2014). Ta jej sdělením ze dne 8. 9. 2014 informovala, že jeho podnět podle § 167b zákona o soudech a soudcích postupuje příslušnému oddělení žalovaného (sdělení ze dne 8. 9. 2014, č. j. S420/2014). Žalovaný prošetřil všechny uvedené skutečnosti a po prověření věci podle zákona o soudech a soudcích, prostudování dostupných písemných materiálů, jakož i poslechu zvukového záznamu z hlavního líčení dne 26. 5. 2014 žalobci sdělil, že v postupu JUDr. F. neshledal pochybení, jeho odpověď ze dne 11. 7. 2014 považoval za věcně správnou, korespondující platným právním normám a v plném rozsahu reagující na obsah žalobcova původního podání. Informace sdělené JUDr. F. odpovídají podle žalovaného zjištěným skutečnostem, ani žalovaný nezaznamenal u JUDr. Ř. žádné jednání, které by bylo možné podřadit pod nevhodné chování soudních osob ve smyslu zákona o soudech a soudcích, proto žalobcův nesouhlas se způsobem předchozího vyřízení podání v téže věci JUDr. F. shledal nedůvodným a připomínky považoval za neopodstatněné. Současně žalobce poučil, že pokud jeho další podání v této věci nebudou obsahovat nové skutečnosti, bude takové podání podle § 174 odst. 2 zákona o soudech a soudcích založeno bez prošetření (sdělení ze dne 8.10.2014, č.j. MSP-271/2014-OK-STIZ/5).

Soud předně uvádí, že neshledal důvod pro odmítnutí žaloby, jak navrhoval žalovaný, neboť v projednávané věci se nejedná o zákonnost přezkumu sdělení žalovaného v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu ve smyslu § 65 a násl. s. ř. s., ale o posouzení zákonnosti postupu žalovaného vyřízením stížnosti žalobce podle § 172 – 174 zákona o soudech a soudcích shora citovaným sdělením žalovaného k žalobě podle § 82 a násl. s.ř.s. na ochranu před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu.

K věci samé soud uvádí, že žalovaný, jako ústřední orgán státní správy soudu (§ 119 odst. 1 zákona o soudech a soudcích), prošetřil skutečnosti ve stížnosti žalobcem uvedené, a sice stížnost na nevhodné chování soudních osob, kterou podal u příslušného orgánu státní správy soudů a jež podle jeho tvrzení nebyla řádně vyřízena (§ 172 a § 174 odst. 1 zákona o

soudech a soudcích). Vzhledem k tomu, že stížnost neshledal důvodnou a postup státní správy soudů (MSv Brně a KS v Brně) považoval za souladný se zákonem (§ 172 a § 173 odst. 1 zákona o soudech a soudcích), vyrozuměl o vyřízení stížnosti žalobce shora citovaným sdělením. Žalovaný tak jednal v souladu s dotčenými ustanoveními zákona o soudech a soudcích, neboť se stížností žalobce zabýval, prošetřil způsob jejího vyřízení předsedou KS v Brně, resp. jeho pověřeným místopředsedou, ve světle okolností, které vyplynuly z obsahu spisového materiálu, si vyžádal stanoviska dotčených osob, CD záznamu z jednání u MS v Brně ve věci sp. zn. 7T 50/2014 a vzhledem k tomu, že ve způsobu vyřízení stížnosti (§ 174 odst. 1 zákona o soudech a soudcích) neshledal vady, žalobci sdělil, že jeho stížnost není opodstatněná. Pokud se žalobce domáhá vyslovení nezákonnosti postupu žalovaného spočívajícím ve shora zmíněném sdělení, soud k tomu uvádí, že předmětem stížnostního řízení je prošetření skutečností uvedených ve stížnosti a nikoli rozhodování o právech a povinnostech stěžovatele. Stěžovatel nemá právní nárok na to, aby orgán státní správy soudu, případně Ministerstvo spravedlnosti se stížností dle 164 odst. 1 zákona o soudech a soudcích naložil tak, jak stěžovatel požadoval, tedy ani na to, aby bylo s konkrétním soudcem zahájeno kárné řízení. Sdělení o způsobu vyřízení stížnosti (§ 173 téhož zákona) nezasahuje do sféry veřejných subjektivních práv stěžovatele a nejde tedy ani o rozhodnutí v materiálním smyslu, jeho soudní přezkum je proto vyloučen (rozsudek NSS ze dne 25. 6. 2010, č. j. 2As 66/2009-53). Stížností žalobce došlo k řádné iniciaci dohledové pravomoci žalovaného, samotná stížnost byla zákonným způsobem vyřízena a způsob jejího vyřízení byl v souladu s § 174 odst. 1 zákona o soudech a soudcích žalovaným prošetřená. Žalovaný učinil dozorčí úkony a vzhledem k tomu, že neshledal pochybení, dospěl k závěru, že je žalobcova stížnost nedůvodná, o čemž byl žalobce spraven (§ 173 odst. 1, 4 citovaného zákona). Žalobce tak nemůže být dotčen na svých právech sdělením žalovaného o tom, že jeho stížnost odkládá jako neopodstatněnou. Soud odmítá i poukaz žalobce na to, že jej měl žalovaný v případě pochybností o pravdivosti slov žalobce a jeho popisu skutkového stavu vyslechnout. Z obsahu spisového materiálu, jakož i samotného sdělení je totiž patrné, že žalovaný takové pochybnosti neměl. K tomu soud pokazuje na rozsudek NSS ze dne 17. 5. 2011, č. j. 13KSS 1/2010-145, podle kterého ustanovení § 172 zákona o soudech a soudcích uvádí jen některé možné postupy při vyřizování stížnosti (výslech stěžovatele, výslech osoby, proti níž stížnost směřuje, výslech jiných osob, které mohou přispět k objasnění věci). Jakým způsobem orgán státní správy stížnost prošetří, záleží na okolnostech případu a jeho úvaze. To však neznamená, že může postupovat libovolně, ale musí zvolit takový způsob, kterým skutečnosti tvrzení ve stížnosti prošetří řádně. To, že nevyslechl stěžovatele nelze bez dalšího považovat za nesplnění zákonem stanovené povinnosti prošetřit skutečnosti ve stížnosti uvedené, jestliže je prošetřil jiným, konkrétnímu případu odpovídajícím způsobem. Podle stanoviska soudu žalovaný právem neshledal relevantní důvody pro provedení výslechu žalobce v projednávané věci a nelze mu tak vytýkat, že takový důkaz neprovedl.

Lze tak uzavřít, že sdělením žalovaného nedošlo k zásahu do subjektivních práv žalobce/stěžovatele, neboť žalobci nesvědčí veřejné subjektivní právo na provedení určitého opatření a nemůže být na svých právech dotčen sdělením o tom, že správní orgán pro takový postup neshledal důvody (obdobně rozsudek NSS ze dne 17. 9. 2014, č. j. 2As 41/2014-47).

Za tohoto stavu soud dospěl k závěru, že žalobce neprokázal, že by byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem žalovaného, který by byl zaměřen přímo proti němu nebo v jehož důsledku bylo proti němu přímo zasaženo. Žalobou napadené sdělení žalovaného je třeba považovat za vyjádření výsledků přezkumu provedeným žalovaným, které není způsobilé jakkoli se negativně projevit v právní sféře žalobce, jeho práva a povinnosti zůstávají nedotčena. K zásahu do subjektivních práv žalobce konkrétním způsobem vyřízení stížnosti nemohlo dojít, neboť žalobci nesvědčí žádné veřejné subjektivní právo na provedení,

či neprovedení určitého, žalobcem požadovaného, opatření či na to, aby žalovaný vyřídil stížnost žalobce pouze jím požadovaným způsobem (usnesení Rozšířeného senátu NSS ze dne 16. 11. 2010, č. j. 7Aps 3/2008-98).

Vzhledem k tomu, že v projednávané věci k nezákonnému zásahu žalovaného vůči žalobci ve smyslu § 82 s. ř. s. a násl. nedošlo, soud žalobu jako nedůvodnou podle ustanovení § 87 odst. 3 s. ř. s. zamítl.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl ve věci procesně úspěšný, žalovanému správnímu orgánu, který měl úspěch, však důvodně vynaložené náklady řízení nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud.

V Praze dne 27. května 2016

JUDr. Ivanka Havlíková, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: Lucie Horáková